

BHAGAVADGÎTÂ

MAHÂBHÂRATA TEOS
Tlk Linnart Mäll

XVII. KOLMESUGUSE USU ERINEVUSE JOOGA

ARDZUNA ÜTLES:

1. Millel põhinevad need, Krishna, kes toovad küll usklikkudena ohvreid, kuid on hüljanud shaastrate juhtnöörid, kas tõelikkusel, erutusel või pimedusel?

SHRÎ BHAGAVAT ÜTLES:

2. Kehastunute usk tärkab nendest enestest ja on kolmesugune: tõeline, erutunud ja pime. Kuula nüüd nendest!

3. Igaüks usub vastavalt oma loomusele, Bhârata. Isiksuse on kujundanud usk. Missugune on usk, niisugune on tema.

4. Tõelised toovad ohvreid jumalatele, erutunud jakshadele ja rakshasatele, pimeduses viibijad ohverdavad preetadele ja teistele tontidele.

5. Need silmakirjalikud ja isekad iha ja kire võimualused, kes tegelevad äärmusliku askeesiga, mis ei ole shaastrates ette nähtud,

6. need meeletud, kes piinavad kehas asuvaid ürgolluseid ja mind, kes ma kehas asun - tea, et nendel on deemonlikud kavatsused!

7. Ka toit, mis maitseb, on kolmesugune, ning ka ohverdamine, askees ja annetamine. Kuula nüüd nende eripärast!

8. Eluiga, tõelikkust, eluväge, tervist, õnne ja rõõmu tõstvad mahlakad, mahedad, toitvad ja hõrgud road meeldivad tõelistele.

9. Kibedad, hapud, soolased, ülikuumad, teravad, kuivad ja põletavad road on erutavad ning põhjustavad kannatusi, vaeva ja haigust.

10. Pooltoores, maitsetu, lehkav ja riknenud söök ning jäätmed ja toit, mis ei kõlba ohverdusteks, meeldib pimeduses viibijatele.

11. Kes toob ohvrit juhtnööride kohaselt, ei ihalda vilju ja mõtleb: "Ohverdada on vaja", see on tõeline ohverdaja.

12. Kui aga silmas peetakse vilju ja ohverdatakse silmakirjalikult, siis tea, oo Parim Bhâratatest, et tegemist on erutunu ohvriga!

13. Kui ohvritoomisel juhtnööre ei järgita, toite ei jagata, loitse ei loeta ja ohvritasu ei anta - niisugune ilma usuta sooritatud ohverdus on pime.

14. Jumalate, kakskordasündinute, õpetajate ja tarkade austamist ning puhtust, sirgemeelsust, kasinust ja vägivaldsusetust nimetatakse kehaaskeesiks.

15. Kõnet, mis ei riku rahu ning on tõepärane, meeldiv ja kasulik ning kordab õpitut, nimetatakse kõneaskeesiks.

16. Meeleselgust, heasoovlikkust, vagurust, enesevalitsemist ja elupuhtust nimetatakse meeelaskeesiks.

17. Kui inimesed sooritavad kolmikaskeesi ülimalt usuga ja vilju ihkamata, siis seda nimetatakse tõeliseks askeesiks.

18. Au, kuulsuse ja austusavalduste nimel silmakirjalikult tehtud askeesi nimetatakse erutunu muutlikuks ja ebakindlaks askeesiks.

19. Kui askeesiga piinatakse ennast sõgedalt või saadetakse teisi hukka, siis on tegemist pimedas askeesiga.

20. "Annetada on vaja!" - kui nõnda mõeldes ja vastutasu ootamata õigel ajal ja õiges kohas väärilisele isikule annetatakse, siis on tegemist tõelise annetusega.

21. Kui aga annetatakse vastutasu ootel või vilju silmas pidades või vastumeelselt, siis on tegemist erutunu annetusega.

22. Kui aga annetatakse aupaklikkuseteta või põlgusega või vääritlele või valel ajal või vales kohas, siis on tegemist pimeduses viibija annetusega.

23. OM TAT SAT - need on Brahma kolm nimetust. Tema on loonud braahmanid, Veedad ja ohvrid.

24. Sellepärast alustavad Brahma tundjad ohverduste, annetuste ja askeesi rituaale alati OM-i hääldamisega.

25. TAT - vabanemist soovijad, kes ei ihka vilju, sooritavad erinevaid ohverduste, annetuste ja askeesi rituaale.

26. SAT - see tähistab tõelist ja head, Pârtha, ning selle sõnaga märgitakse ka kiiduväärseid tegusid.

27. Ka siis, kui ohverdusi, askeesi ja annetusi tehakse püsivalt, öeldakse SAT, ja ka Tema jaoks tehtud tegude puhul hääldatakse SAT.

28. Usuta ohverduste, annetuste ja askeesi puhul aga öeldakse "asat", see aga, Pârtha, on eimiski siin- ja sealpool surma.

Joogaõpikus, Shri Krishna ja Ardzuna vestluses
seitsmeteistkümnes peatükk,
KOLMESUGUSE USU ERINEVUSE JOOGA